

రఖి! రఖి!

హాస్య హాస్యం

— మహర్షి

లంచ్ టైమ్ అవుతుండగా ఆండాళ్ళు కెళ్ళు కెళ్ళు అరచి, దబదబ గుండెల మీద బాదుకుని వలవలా ఏడ్చింది. అంతలో ప్రక్క సెక్షన్ లో పనివేస్తున్న ఆండాళ్ళు భర్త పానకాలరావు పరుగెత్తుకు వచ్చి “ఏమైందే అలా అరిచావ్! ఎవడైనా చెయ్యిపట్టుకున్నాడా! ఇవాళ వాడి అంతు చూస్తాను” జబ్బు చరిచాడు.

“ఆ చరిచే జబ్బేదో ఇంట్లో చరిస్తే నాకు పిల్లలు పుట్టి గొడాలినన్న పేరు పోయేది. అయినా నా అందానికి అంత అదృష్టం కూడానా? ఇటు చూడండి” అంటూ భర్తకు చూపించింది. “ఇది ఆఫీసు. ఎక్కడ బడితే అక్కడ ఏవి బడితే అవి చూపించకూడదే” పానకాలరావు గబుక్కున కళ్ళు మూసుకుని గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు.

“దిగి వచ్చాడు రసికుడు. వెనకటి కొడకడు...”

“వచ్చు. వచ్చు. మరీ అలాగ డిప్ బ్రాన్స్ లో కెళ్ళి వన్ను చిత్ర హింసపాలు వేయకు. విషయం చెప్పు” ప్రతిమాలాడు పానకాలరావు. ఆండాళ్ళు కళ్ళు తుడుచుకుంటు కుర్చీలో కూర్చుని వున్న శృంగారరావుని చూపించింది.

ఎప్పుడు కళకళలాడుతూ, తళతళ మెరుస్తు గల గల మాట్లాడుతూ, కిల కిలా నవ్విస్తూ (ముఖ్యంగా ఆడవారికి) సరదాగా వుండే శృంగారావు కూర్చుని గాలిలో గీతలు గీసుకుంటూ, తనలో తనే నవ్వుకుంటున్నాడు పాపం ఎవరినీ గమనించడం లేదు.

మరు నిమిషంతో ఆఫీసంతా ఏకమై శృంగారరావు పరిస్థితి గమనించి అందరూ బావురుమున్నారు. ఇక మేనేజర్ కిందపడి దబదబా బాదుకుని ఏడుస్తున్నాడు.

అంతలో శృంగారరావు ప్రక్రింటి నంది యూర్ గబగబా వస్తూ కట్టుకున్న తెల్ల లుంగీ అడ్డుపడి దబీమని క్రిందపడి. గబుక్కున లేచి దగ్గరికొచ్చి శృంగారరావుని చూసి లుంగీ బ్రున పైకిలాగి వోటిలో కుక్కుకుని బావురు మన్నాడు. మరుక్షణంలో ఆండాళ్ళు బేర్ బేర్ మని అరచింది భయంగా. పానకాలరావు కంగారు పడ్డాడు.

కొలీగ్ రంగనాథం “నందియూర్ గారూ! మీరు కాస్త లుంగీ క్రిందకు దింపి ఏడిస్తే బాగుంటుంది. అసలే ఆడవాళ్ళు భయపడుతున్నారు” అన్నాడు.

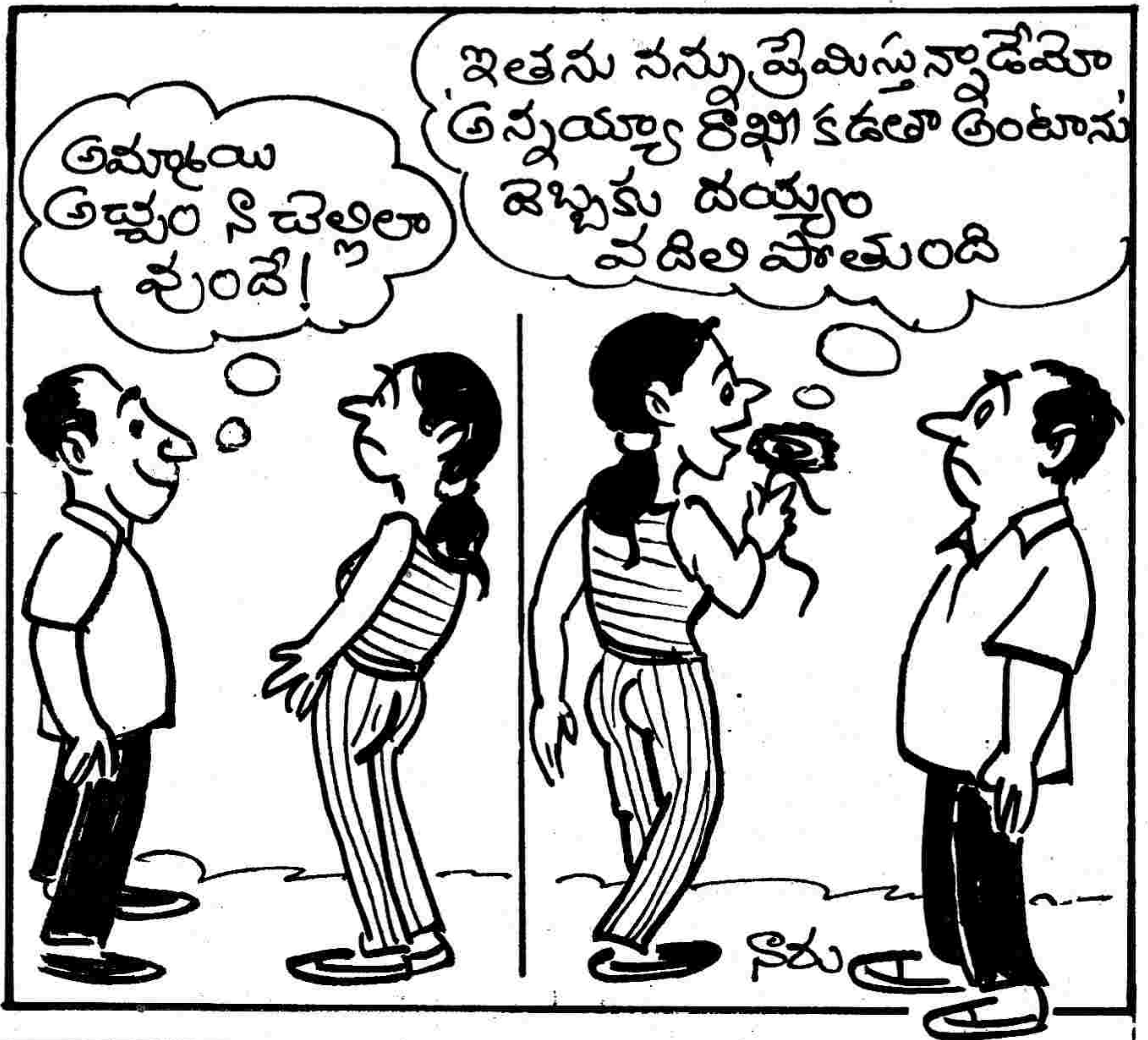
“ఏమప్పా! అలాంటిది. నేనుదా లుంగీ వోట్లో కుక్కుకుండా ఏడిస్తదా మది మీద వర్షము కురుస్తది. అందుకా నేను లుంగీ కుక్కినా” చెప్పి లుంగీ క్రిందకులాగాడు.

శృంగారరావుకు ఏమైందో తెలియదు. పిచ్చి అనటానికి వీలులేదు.

నందియూర్ మేనేజర్ని చూసి మళ్ళీ లుంగీ పర్రున పైకిలాగి వోట్లో కుక్కుకుని బావురు మన్నాడు. మళ్ళీ ఆండాళ్ళు బేర్ బేర్ మన్నది. పానకాలరావు చిరాగ్గా “ఆయన లుంగీ ఎత్తినంత మాత్రాన ఏమి కనిపించలేదులే. ఆయనకు మోకాళ్ళ వరకు వారల డ్రాయరు వుందిగా” అన్నాడు.

అందరు తర్జన భర్జనలు జరుపుతున్నారు. అయినా శృంగారరావు తన ద్యాసలో తానున్నాడు. మేనేజర్ బాధ మేనేజర్ ది. శృంగారరావు చెప్పే శృంగార కబుర్లకు మురిసిపోయి, ఆనందంతో రోజుల దొర్లిస్తున్నాడు. ఇవాళ నుండి అతను కబుర్లు చెప్పక పోతే ఇక రాత్రికి అంతే! అదే అతని బాధంతా.

అందరి ఉద్దేశించి మరీ చెప్పాడు మేనేజరు. మీ అందరికీ ఇవాళ సెలవు యిస్తున్నాను. సాయంత్రంలోపు శృంగారావు ఇలా ఎందుకు అయ్యాడో తెలుసుకుని రావాలి. అలా సరయైన

ారణంతో ఎవరు ముందువస్తారో వారికి ఓ ఇంక్రిమెంట్ యిస్తాను”

మేనేజర్ మాటలు పూర్తికాక ముందే ఎవరి వాళ్ళు గబగబ కాళ్ళకు బుద్ధి చెబుతున్నారు. నందియార్ కూడా పరిగెత్తబోయి లుంగీ అడ్డం పడి క్రిందపడి లేచి, కంగారులో మళ్ళీ మళ్ళీ పడి పుళ్ళు నొప్పులు పుట్టేట్టుగా ‘అయ్యా! మోమా! మురుగా!’ అంటూ స్కూటర్ కు కూర్చున్నాడు.

పానకాలరావు వెళ్ళక పోవడం గమనించి ఆంశు కుదిపి గుర్తువేసింది.

“అవునవును పదపద” అంటూ ఆండాళ్ళు అందుకుని పరుగు పెట్టాడు. ఎవరి తం వారిది. ఆ తొందరలో శృంగారరావు డ్రైవ్ నందియార్ కి తప్ప ఎవరికీ తెలియదన్న గతి గుర్తులేదు.

పానకాలరావు ఆండాళ్ళు చేయిపట్టుకుని రో వెంట పరుగెడుతూనే వున్నారు. బస్సులో తే ఆలస్యం అవుతుందని వారి ఆశ్రయం, వారికి శృంగారరావు అడ్డం తెలియదు. అంతలో ఫిక్ కాని స్టేబుల్ కనకారావు అడ్డుపడ్డారు. ‘మి? ఏమిటా పరుగు? ఆ అమ్మాయిని లేపు పోతున్నావా?’

“లేదండి మాకు పెళ్ళయి పోయింది” అన్నాడు కంగారుగా పానకాలరావు.

భయంతో కంగారులో ఏందుకు పరుగెడు న్నారో మరచిపోయారు. సమాధానం చెప్పలే పోయారు.

నందియార్ సరాసరి శృంగారరావు ఇంటి ముందు స్కూటర్ ఆపి, గబగబ ఇంటి మెట్లెక్కి తూ రెండు సార్లు పడ్డాడు. అయినా లెక్క రుక ఇంట్లోకెళ్ళి దబ్బున పడ్డాడు. శృంగారరా భార్య కాంతం భయంగా అరచింది.

“నేనండి నందియార్ ని” అంటూ లేచి నిలబడ్డాడు సర్దుకుంటూ.

“ఏమొచ్చిందీ తలా పడ్డారు. అయినా మన ఇంట్లో లేరు. అన్నది సిగ్గుపడుతూ నందియార్ లుంగీ సర్రున పైకి లాక్కుని నో కుక్కుకుని “అది తెలిసే వచ్చినాను” అన్నాడు.

“ఓరి పచ్చివోడా! మగాళ్ళు లేనప్పుడు వచ్చి ప్లీ (ఎడిట్) వేస్తే వూరుకుంటానా. అందు అన్నయ్య అన్నాను. రక్షించండి. రక్షించండి. సేవ్ మి, సేవ్ మి. బవాన్? బవాన్?” అన్నాడు అరచింది.

నందియార్ కంగారు పడ్డాడు. గబుక్కువ తం నోరు మూశాడు.

“నేనుచెప్పేది వివండి. నేను అందుకు రాలేదు. మీ భర్తకు పిచ్చిదాపట్టింది. అది చెబుదా మని వచ్చినా!” వగరుస్తు భయంగా చూస్తూ చెప్పాడు.

“అమ్మయ్య! అందుకా వచ్చింది. నేనింకా ఏమో అనుకున్నాను” అన్నది కాంతం అతన్ని వదిలించుకుని. నందియార్ లుంగీ క్రిందకు లాక్కున్నాడు.

“ఏమైందట” దీర్ఘం తీసింది.

“తెలియదమ్మా! అదిదా తెలుసుకుందా మని వస్తేని” అన్నాడు.

ఆమె హుషారుగా ఎగిరి గంతేసింది. పకపకా నవ్వుకున్నది. ఆమె పరిస్థితి అర్థం కాని నంది యార్ లుంగీ పైకి లాక్కుని నోట్లో కుక్కుకుని బాపురుమని విలపించాడు. ఆమె బ్రతిమాలి, బుజ్జగించి, లాలించి మొత్తానికి శృంగారరావుకు పిచ్చి పట్టిన కారణం సంపాదించగలిగాడు.

★★★

సాయంత్రం నాలుగున్నరయి పోయింది. ఎ వరికి వారు విచార వడవాలతో కూర్చుని వున్నా రు. ఆండాళ్ళు భర్తను శాపనార్థాలు పెడుతున్న ది. ఇంక్రిమెంట్ పోయినందుకు కాదు. పోలీస్ స్టేషన్ లో పడిన మాటలకు సిగ్గుతో చితికి పోయింది. వాళ్ళు ఎన్నెన్ని ప్రశ్నలు ఎలా అడగవ వో అలా అడిగి, చివరకు మేనేజర్ కు ఫోన్ చేయిగా, ఆయన చెప్పిన మీదట వదిలేశారు.

సరిగ్గా నాలుగు గంటల వలభై అయిదునిము షాలకు నందియార్ స్కూటర్ బయట స్టాండు వేసి ఆశ్రయంగా లోపలకొస్తుంటే లుంగీ అడ్డుపడి దబ్బి మని పడ్డాడు. మేనేజరు గబగబా వచ్చి అతన్ని లేపి విషయం చెప్పమని బ్రతిమాలాడు.

నందియార్ ఆనందంగా లుంగీ పైకి లా క్కుని నోటికడ్డం పెట్టుకుని గలగలా నవ్వాడు. ఆండాళ్ళు బేర్ మని అరవబోయి లోపల ద్రాయ రు సంగతి గుర్తు కొచ్చి అగిపోయింది.

మేనేజర్ ముందుగా టైప్ చేయించి పెట్టిన ఇంక్రిమెంట్ లెటరు మీద నందియార్ పేరు రాసి, అందించి విషయం చెప్పమని అడిగాడు. అప్పుడు నందియార్ నోరు తెరిచాడు.

“వన్న రాఫీ పండుగ కదా! వారందరి వేతా శృంగా రరావుకి రాఫీ కట్టించిందట. వాళ్ళు కడితే కట్టా రు. ఇంకా ఘోరమైన దేమిటంటే ఈయన గారి భార్య కూడా కోసంతో క్రుంగిపోతూ రాఫీ కట్టిందట. అప్పుడు మొదలయ్యాయి మన శృం గారరావుకు ఈ పిచ్చి వేష్టలు”.

మనీషా కోయిరాల

మయను 20 సంవత్సరాలు. 13 చిత్రాల్లో నటించబోతుంది. రెమ్మ్యున రేషన్ 3 లేదా 5 లక్షలు. ఆమె నటించిన సౌదాఘర్, షన్ లవ్ లెటర్ చిత్రాలు రిలీజ్ అయ్యాయి. సెక్స్ అఫీల్ అనలే లేదు. నేపాల్ లో తాతల ఆస్తి చాలా వుంది. ఆమె డ్రెస్ డిజైనర్ ఆప్టే ఇలా చెవుతాడు. మనీషా డ్రెస్ ల ఫిటింగ్ నరిగ్గా వుండదు. అందర్నీ ఆకర్షించే డ్రెస్ లు చాలా వేనుకుంటుంది.

నాకోసం కాదు

బీరువా తాళం చెవులు కనిపించలేదని వా మీద కేకలేసావే సాయంత్రం. తాళం చెవులు కనిపించాయా? నిద్రపోతున్న భార్యను లేపి అడి గాడు సరాంకుశం.

“ఆ విషయాన్ని నిద్రలేపి అడగాలంటి” విసుక్కుంది తాయారు.

“నాకోసం కాదు తాయారూ! దొంగ గారు తాళం చెవులు అడుగుతుంటేనూ...” అ న్నాడు సరాంకుశం.

—జి.శ్రీదేవి, ఒంగోలు